

บทที่ 4

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

4.1 สรุป

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้น พบว่าตัวแปรด้านรายได้สิ่งใช้รากปัจจุบัน(current at market prices) มีอิทธิพลต่อปริมาณผู้โดยสารมากที่สุด ลดลงมาได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามายังประเทศไทย จำนวนประชากร อัตราแลกเปลี่ยนแล้ว และงบประมาณของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามลำดับ โดยค่า R² ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.9744 นั่นหมายความว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดที่กำหนดไว้ในสมการสามารถอธิบายผลของตัวแปรตามคือปริมาณผู้โดยสารได้ถึง 97.44 % นอกจากนี้เป็นผลของตัวแปรอื่น ๆ ที่ไม่อยู่ในสมการ เป็นต้นว่า ปัจจัยด้านราคาค่าขนส่งทางอากาศ และ ปัจจัยด้านการเดินทางด้วยพาหนะอื่น ๆ ค่าความคาดเคลื่อนมีค่าเท่ากับ ± 0.0596 และ durbin watson มีค่าเท่ากับ 1.5527 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ รายได้ และปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยว ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน อุปสงค์การเดินทางทางอากาศผ่านท่าอากาศยานจังหวัดเชียงใหม่ และพบว่าปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยว ปัจจัยด้านการเดินทางด้วยพาหนะอื่น ๆ จำนวนประชากร และงบประมาณของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากการศึกษานี้ให้เห็นว่าปัจจัยภายในประเทศที่มีผลกระทบต่อปริมาณผู้โดยสารมากที่สุดคือปัจจัยด้านรายได้ แสดงว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยมีผลกระทบต่อปริมาณผู้โดยสารที่เป็นคนในประเทศเป็นอย่างมาก นั่นคือปีไหนเศรษฐกิจเจริญรุ่งเรืองปริมาณผู้โดยสารก็จะมากขึ้น และปีไหนภาวะเศรษฐกิจตกต่ำปริมาณผู้โดยสารก็จะลดลงมากเช่นกัน ซึ่งก็เป็นไปตามสมมุตฐาน ส่วนปัจจัยที่มาจากการนอกประเทศนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีผลกระทบต่อปริมาณผู้โดยสารมากที่สุด แสดงว่า ปัจจัยด้านอัตราแลกเปลี่ยน ก็เป็นแรงดึงดูดให้ชาวต่างชาติเดินทางเข้ามายังประเทศไทยมาก เช่นกันซึ่งในจำนวนนี้มีส่วนหนึ่งที่เดินทางทางอากาศมาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ด้วย ส่วนตัวแปรจำนวนประชากรและงบประมาณของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีค่าความยืดหยุ่นต่ำกว่าตัวแปรอื่น ๆ อาจไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณผู้โดยสาร เนื่องจากมีค่าน้อยมากตามที่ได้อธิบายในหัวข้อ 3.1 ซึ่งตัวแปรเหล่านี้อาจไม่สำคัญ ศึกษาโดยการตัดออกผลการวิเคราะห์ประกอบ

ว่า ได้ค่า DW. 1.5296 ค่า R-squared 0.9707 และไม่มีตัวแปรใดมีค่าความยึดหยุ่นติดลบเลย (ภาคผนวก ๙) แสดงว่าตัวแปรรายได้ จำนวนนักท่องเที่ยวและ อัตราดอกเบี้ยเงินปลีกยึดหยุ่นเฉลี่ย สามารถอธิบายปริมาณผู้โดยสารได้ 97.07 % โดยปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ รายได้ และปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.15 ได้แก่ จำนวนนักท่องเที่ยว ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติ คังกล่าวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับอุปสงค์การเดินทางทางอากาศผ่านทางอากาศยานจังหวัดเชียงใหม่ ตัววนปัจจัยอัตราดอกเบี้ยเงินปลีกยึดหยุ่นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาภ่อนหน้า นี้

ด้านแนวโน้มและทิศทางปริมาณของผู้โดยสารในปี 2545 นั้น จากการพยากรณ์แนวโน้มสูงขึ้นมากกว่าปี 2544 ประมาณ 0.029 เมอร์เซ็นต์ โดยมีปริมาณผู้โดยสารลดลงทั้งปี 2.21ล้านคน

4.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษารั้งนี้ได้นำตัวชี้ภาวะด้านเศรษฐกิจและตัวแปรด้านสังคมหลายตัวมาเป็นตัวอธิบายดังนี้ผลการศึกษาจึงจะท่อนให้เห็นถึงปัญหาที่เป็นปัจจัยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ภาครัฐสามารถให้ความสนใจและหาทางแก้ไขซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่เสนอแนะนี้ ดังนี้

1) ปัจจัยด้านรายได้รัฐต้องหันมาสนับสนุนแก่ปัญหาการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรมในสังคมไทยเพราะกลุ่มคนร่ำรวยในประเทศไทยมีเมอร์เซ็นต์น้อยกว่ากลุ่มคนยากจนแต่ครอบครองทรัพย์สินของประเทศไทยไว้จำนวนมากนับตั้งแต่ชั่งน้ำหนัก รายได้ของคนสองกลุ่มนี้เกี้ยงห่างกันมากขึ้น จากการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรไม่ได้ทำให้ปริมาณผู้โดยสารทางอากาศเพิ่มขึ้นนั้นแสดงว่าประชากรที่เพิ่มขึ้นเป็นกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำและเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศไทยมากกว่าการเพิ่มขึ้นของประชากรที่มีรายได้สูงที่มีอำนาจการซื้อ

2) ปัจจัยด้านนักท่องเที่ยวสูบากต้องหันมาสนับสนุนการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยให้ยั่งยืน เพราะเป็นแหล่งที่มาของรายได้เข้าประเทศควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยด้านอื่น ๆ เพราะเป็นที่มาของรายได้ด้านอุตสาหกรรมการบินพาณิชย์ของไทย ตลอดจนการบริการที่เกี่ยวเนื่องอื่น ๆ ซึ่งจำนวนนักท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อรายได้ของภาคการบริการเหล่านี้ สนับสนุนให้มีการลงทุนสร้างศูนย์ประชุมและแสดงสินค้าระดับนานาชาติด้วย หรือเป็นการกระจายรายได้และความเริ่มสู่ภูมิภาค ส่งเสริมหัตถกรรมอุตสาหกรรม เช่น เครื่องประดับ เครื่องเขิน และของที่ระลึกต่าง ๆ เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รัฐควรช่วยเหลือผู้ประกอบการด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ ตลอดจนพิจารณาลดภาษีมูลค่าเพิ่มของสินค้า

หัตถกรรมอันเป็นการซ่อมแซมหรือส่งเสริมให้คนท้องถิ่นมีรายได้และช่วยสืบสานศิลปหัตถกรรมของไทยอีกด้วย

3) ปัจจัยด้านอัตราแลกเปลี่ยน นโยบายการเงินต้องมีสอดคล้องในอัตราแลกเปลี่ยน เพราะจากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะมีผลตอบรับมากต่ออัตราแลกเปลี่ยน ด้านอัตราแลกเปลี่ยนไม่มีสัดส่วนจะทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในประเทศเกิดความไม่แน่ใจในการซื้อสินค้าและบริการ ซึ่งอาจทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้หันไปเที่ยวประเทศอื่นแทน

4) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ซึ่งจากการศึกษาพบว่าจำนวนประชากรที่มากขึ้น แต่ละปีไม่ทำให้ปริมาณผู้โดยสารเพิ่มขึ้นนั่นแสดงว่าประชากรที่เพิ่มขึ้นนั้นเพิ่มในส่วนของผู้มีรายต่อหัวต่ำๆแต่กลับเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ดังนั้นรัฐต้องเร่งส่งเสริมและสร้างงานให้เกิดกับประชากรที่มีรายได้ต่ำเพื่อยกระดับฐานะความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นให้มากกว่าในปัจจุบันเพื่อให้คนในชาติมีฐานะและความเป็นอยู่ที่ดีเทียบกัน

5) ดำเนินการให้ท่าอากาศยานเชียงใหม่เป็นท่าอากาศยานนานาชาติอย่างแท้จริง โดยให้มีเส้นทางบินเชื่อมโยงไปยังภูมิภาคอื่น ๆ มากขึ้นและจัดให้มีนโยบายการบินแบบเสรี และเอื้อต่อสายการบินนานาชาติที่จะบินตรงมาลงเชียงใหม่

และเนื่องจากว่าการศึกษารั้งนี้ไม่ได้นำปัจจัยด้านราคากองทางอากาศมาเป็นตัวแปรในการศึกษาด้วย แต่โดยสภาพความเป็นจริงแล้วอุตสาหกรรมการบินพาณิชย์ ในประเทศไทยระบบเศรษฐกิจเสรีเดิมที่มีการแข่งขันด้านราคาเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีสายการบินหลากหลายผู้บินริโภค มีทางเลือกที่จะเดินทางโดยสายการบินที่ราคาต่ำที่สุด ตรงต่อเวลามากที่สุด และสถิติเกิดอุบัติเหตุต่ำสุด กรณีของประเทศไทยอยู่อุตสาหกรรมนี้ถูกมองว่าโดยบริษัทการบินไทยโดยมีกระทรวงการคลังเป็นผู้ดึงดูด หุ้นใหญ่ดังนั้นราคากำหนดตั้งจึงไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงบ่อยนักและถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงด้านราคาที่เปลี่ยนในทางที่เพิ่มขึ้นถึงแม้รัฐบาลจะอนุญาติให้ออกชนก่อตั้งสายการบินพาณิชย์มาให้บริการได้ แต่ก็ไม่มีอนุญาติให้บินทับเส้นทางบินที่บริษัทการบินไทยทำการบินอยู่ ดังนั้นภาครัฐควรอนุญาติให้สายการบินที่ตั้งขึ้นมาใหม่ สามารถบินทับเส้นทางบินของ การบินไทยได้ เพื่อให้มีทางเลือกแก่ผู้บินริโภค และเกิดการแข่งขันด้านราคากำหนดส่งทางอากาศไม่ให้ราคาสูงมากเกินไป เพื่อให้คนในชาติสามารถซื้อบริการด้านนี้ได้ เพราะจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่ากลุ่มผู้โดยสารทางอากาศ เป็นกลุ่มของผู้มีรายได้สูง และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเท่านั้น กลุ่มเกษตรกรรมและภาคบริการที่มีรายได้ต่ำไม่สามารถใช้บริการด้านนี้ได้เลย